

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช

กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย กรมส่งเสริมการเกษตร

ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 วันที่ 17 มิถุนายน 2569

โรคใบจุดกลมในยางพารา

เดือนเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราระวังการระบาดของโรคใบจุดกลมในยางพารา ประกอบกับช่วงนี้หลายพื้นที่ฝนตก ทำให้ความชื้นสูงเป็นสภาพอากาศที่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาดของโรค ดังนั้น ขอให้เกษตรกรสำรวจสวนยางพาราและบำรุงต้นยางให้สมบูรณ์แข็งแรง หากพบต้นยางพาราแสดงอาการใบร่วงมากกว่าปกติ มีอาการของโรค ให้ดำเนินการควบคุมและป้องกันกำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรง หรือสามารถขอคำแนะนำได้ที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัดใกล้บ้าน

เชื้อสาเหตุ เชื้อรา *Colletotrichum* sp. หรือ *Pestalotiopsis* sp.

ลักษณะอาการ

อาการเกิดขึ้นในใบแก่ เริ่มแรกเกิดรอยช้ำค่อนข้างกลมบริเวณใต้ใบ ผิวใบด้านบนบริเวณเดียวกันเป็นสีเหลือง (chlorosis) ต่อมาเนื้อเยื่อบริเวณนี้จะขยายใหญ่ขึ้นเป็นสีคล้ำขอบแผลดำ และกลายเป็นเนื้อเยื่อแห้ง (necrosis) สีน้ำตาลจนถึงขาวซีด รูปร่างแผลค่อนข้างกลม เส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า 0.5 – 3 เซนติเมตร มีจำนวนแผลมากกว่า 1 จุด บนใบ อาจเจริญลุกลามซ้อนกันเป็นแผลขนาดใหญ่

ระยะรุนแรงเกิดใบเหลืองและร่วงในที่สุด และอาจเกิดอาการแห้งตายจากยอดได้ หากเชื้อราเข้าทำลายกิ่งใกล้ปลายยอด กรณีเกิดการเข้าทำลายของเชื้อราที่รุนแรง อาจทำให้ใบยางพาราร่วงในขณะมีอาการของจุดแผลบนใบยังไม่พัฒนาเป็นเนื้อเยื่อซีดขาวได้ หรือหากพันธุ์ยางมีแนวโน้มทนต่อโรคอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสมต่อการเกิดโรค จุดแผลอาจมีจำนวนน้อยและไม่เกิดอาการใบร่วง

เริ่มแรกเกิดรอยช้ำค่อนข้างกลมบริเวณใต้ใบ

จุดแผลเข้าสู่คล้ำค่อนข้างกลม

จุดแผลเนื้อเยื่อแห้ง สีน้ำตาลจนถึงขาวซีด

จำนวนแผลมากกว่า 1 จุด เจริญลุกลาม
ซ้อนกันเป็นแผลขนาดใหญ่

การแพร่ระบาดของโรค

การแพร่ระบาดของโรคมักเกิดช่วงที่มีความชื้นสูง พบในระยะใบแก่และพันธุ์ยางทุกพันธุ์ ที่อ่อนแอต่อการเกิดโรค เชื้อราสาเหตุสามารถแพร่กระจายโดยลม ฝน การเคลื่อนย้ายกล้าพันธุ์ หรือวัสดุปลูกในแปลงที่เกิดโรค และมีพืชอาศัยค่อนข้างกว้าง เช่น วัชพืช สมุนไพรรักษาโรค พืชผักสวนครัว ไม้ผลบางชนิด และพืชจำพวกเฟิน เป็นต้น ทำให้เชื้อสาเหตุสะสมอยู่ในสภาพแวดล้อมได้มากขึ้น

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. สำรวจสวนยางพาราอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่ฝนตกชุก หากพบต้นยางพารา มีทรงพุ่มไม่สดชื่น ใบร่วง ให้ตรวจสอบอาการของโรคบนใบ
2. หลีกเลี่ยงการนำกล้ายางพาราหรือวัสดุปลูกจากแหล่งที่พบการระบาดของสู่พื้นที่
3. ทำความสะอาดสวนยางพาราอย่างสม่ำเสมอ กำจัดใบยางพาราที่เกิดโรค และกำจัด วัชพืช ซึ่งอาจเป็นแหล่งสะสมหรือพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค
4. บำรุงและเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงให้ต้นยางพารา เช่น ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน และใส่ให้เหมาะสมกับระยะการเจริญเติบโตของยางพารา
5. ใช้ระบบกรีดยางตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย
6. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อกำจัดและควบคุมเชื้อราสาเหตุโรคบนใบยางพาราที่ร่วงหล่น บริเวณพื้น สำหรับการหว่านใช้อัตราเชื้อสด 1 กิโลกรัม ผสมปุ๋ยอินทรีย์ 100 กิโลกรัม และรำ 4 กิโลกรัมต่อไร่ สำหรับการพ่น ใช้อัตราเชื้อสด 1 กิโลกรัม ผสมน้ำหรือน้ำหมักชีวภาพ อัตรา 200 ลิตร ควรหว่านหรือพ่นให้ครอบคลุมใบยางพาราที่ร่วงหล่นทั่วทั้งสวน ทุก 3 เดือน ทั้งนี้ ควรหว่าน หรือพ่นให้ครอบคลุมบนใบยางพาราที่ร่วงหล่นทั่วทั้งสวน ซึ่งการใช้เชื้อสดผสมปุ๋ยอินทรีย์หรือผสมน้ำหมักชีวภาพอาจทำให้มีต้นทุนเพิ่มขึ้น แต่จะช่วยบำรุงให้ต้นแข็งแรง
7. พ่นสารเคมีกำจัดโรคพืชที่มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย โดยพ่นพุ่มใบยางพาราจากใต้ทรงพุ่มอัตรา 100 ลิตรต่อไร่ ควรเริ่มพ่นเมื่อยางพาราแตกใบใหม่ หลังฤดูกาลผลัดใบปกติและใบอยู่ในระยะเปสลาด โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ผสมน้ำ 20 ลิตร ดังนี้

7.1 ไตฟีโนโคนาโซล + โพรพิโคนาโซล 15%+15% EC อัตรา 15 มิลลิลิตร

7.2 โพรพิแนป หรือแมนโคเซบ หรือคลอโรทาโลนิล อัตรา 50 กรัม

7.3 เฮกซะโคนาโซล 5% SC อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตร

7.4 โพรพิโคนาโซล 25% EC อัตรา 10 - 15 มิลลิลิตร

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร, การยางแห่งประเทศไทย

ที่มาภาพ : ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีด้านการอารักขาพืช จังหวัดสงขลา, สำนักงานเกษตรจังหวัดตรัง,

สำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส, สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา

ที่ปรึกษา : นางสาวสุนนา ลิมาสฤษฎ์ ผู้อำนวยการกลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดศัตรูพืช

เรียบเรียงและบรรณาธิการ : นางสาวกัญญากร อุทัย นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดศัตรูพืช กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย

